

[Socialministeren.]

ningen. Jeg har før givet udtryk for, at jeg gerne ser det sker, men at vi må vente lidt endnu.

Et andet konkret spørgsmål, hr. Niels Mørk stillede mig, drejede sig om medborgere over 67 år. Jeg vil gerne henvise til § 12 i lovforslaget, hvoraf det fremgår, at det faktisk for pensionister er de samme regler, som vi har i sygesikringsloven i dag, men at den begrænsede tidsperiode for at kunne oppebære dagpenge efter lovforslaget foreslås også at skulle gælde for personer, der er fyldt 67 år, selv om man ikke oppebærer folkepension. Det er en ændring, man indførte i arbejdsløshedsloven, og det er det eneste, der faktisk ligger i dette. Ellers er vi på linje med den gældende ordning.

Derimod synes jeg, at hvis man ikke blot taler om pensionister, men også tænker på den ældre arbejdskraft, vil dette lovforslag, som det også har været fremme i pressen, betyde en meget væsentlig fordel, idet den arbejdsgiver, der beskæftiger funktionærer, bedre vil kunne tage risikoen ved ansættelse af lidt ældre eller måske mere svagelige, eftersom arbejdsgiveren får ret til at oppebære den ansattes dagpengehjælp.

Jeg forstod ikke helt, hvad hr. Niels Mørk var inde på med hensyn til satsernes højde, men jeg glædede mig da ved lidt senere af hr. Niels Mørks udtalelser at kunne uddrage, at han erkendte, at der var forbedringer i dette lovforslag. Der blev talt om, at det var forhøjelser på omkring 25 pct. For at vi ikke skal misforstå hinanden, vil jeg gerne henvise til, som det vist fremgår af både bemærkningerne og fremsættelsen, at hvis dette havde været gældende lov i dag, ville der have været tale om, at satserne var på 101 kr. for 5 dage og 84 kr. for 6 dage om ugen. Der er altså tale om en betydelig forhøjelse fra de 67 kr. 50 øre, forsørgerne har i dag.

Om beskatningen skal jeg ikke sige så forfærdelig mange ord. Man siger jo ret ofte, at snart den ene, snart den anden sociale ydelse skal være skattefri. Jeg formoder ikke, at det kan være socialdemokratiets eller hr. Niels Mørks alvorlige mening, at man med de satser, vi her opererer med, skulle sige: disse ydelser er skattefri. Jeg tror, at kildeskattetrækket af ydelserne vil være en fordel for de pågældende, fordi de

slipper for at skulle have det reguleret ved slutligningen. Jeg er enig også med hr. Robert Christensen i, at vi får et sandere indtryk af, hvilken dækning der gives, når vi får det ind på denne måde i stedet for med disse kronebeløb, man opererer med i dag.

Endelig var der nogle bemærkninger om arbejdsgivernes bidrag og nogle tal. Jeg kan selvfølgelig altid i udvalget oplyse nærmere om det. Men jeg tror, der foreligger en misforståelse fra hr. Niels Mørks side, for det er igen, som om det kun er den nuværende ordning for lønarbejdere, hr. Niels Mørk tanker kredser om. Det, der er tale om af merudgifter her, er merudgifter for arbejdsgiverne på alle felter til lønarbejderordning og til ulykkesforsikring, men sandelig også for arbejdsgivere, der yder deres funktionærer løn under sygdom. Det er relationerne mellem udgifterne i dag og de kommende udgifter, der tales om i bemærkningerne til lovforslaget.

Og den samme lidt urigtige opfattelse synes jeg skinner igennem, når hr. Niels Mørk taler om, hvor meget man skal betale for denne ordning. Det er stadig i dag en begrænset kreds, der betaler dette ørebeløb til lønarbejderordningen. Det, vi kalder egetbidraget, skal erlægges af en meget videre kreds, og jeg vil gerne som flere af de senere talere understrege, at det vil være en fordel ikke mindst for de lavest lønnede, at vi beregner det som en procentdel af lønsummen. Kommer vi over på højere satser og dagpenge afhængigt af indtægterne, vil det være helt urimeligt at opretholde den nuværende ordning, hvor den højere lønnede og den lavere lønnede betaler nøjagtig samme faste ørebidrag.

Jeg kan bekræfte over for hr. Niels Mørk, at vel er det rigtigt, at kommunerne skal afholde de 25 pct. af udgifterne, men at det ikke hermed er tilsigtet, at kommunerne som helhed skal have nogen yderligere belastning. Det må gå med ind i den kommende byrdefordeling mellem staten og kommunerne. Men man har fundet det rimeligt, at kommunerne ved at skulle afholde en del af beløbet får en naturlig opfordring til også at sætte andre foranstaltninger i kraft.

Fru Hanne Reintoft var ganske kort ind på administrationen, og hr. Niels Mørk nævnte den også. Jeg tror, man må have lov